

ת"ד 3502/07/13 - מדינת ישראל נגד כרמלה דגן

17 נובמבר 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 3502-07-13 מדינת ישראל נ' דגן
בפני כב' השופטת בכירה אטליא וישקין
המאשימה
נגד
הנאשמים
כרמלה דגן

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד כוזרי

ב"כ הנאשמת: עו"ד מאיה צרפתי

הנאשמת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בית המשפט מודיע לצדדים כי אינו חייב לכבד הסדר הטיעון. יכול שיוטל עונש שונה.

ניתנה והודעה היום במעמד הצדדים:

אטליא וישקין, שופטת בכירה

הכרעת דין

הנאשמת/הסנגור הודתה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום.

לפיכך, הריני מוצאת הנאשמת אשמה בעבירות אשר יוחסו לה בכתב האישום ומרשיעה אותה.

ניתנה והודעה היום במעמד הצדדים:

אטליא וישקין, שופטת בכירה

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

בענייננו - מדובר בנאשמת בעלת וותק נהיגה משמעותי, אשר במרוצת שנות נהיגה רבות לא נפל רבב משמעותי בנהיגתה.

דע עקא - עתה, בפנינו תאונת דרכים אשר תוצאתה חמורה מאוד.

התרשמתי כי הנאשמת, שהינה אשת חינוך ועסקה במשך שנים רבות בהנחלת ערכים לנוער, אכן מתייסרת ייסורים של ממש, לנוכח פציעתו הקשה של הרוכב.

ניכר כי הדברים אשר בפיה, שנאמרו מלב כואב ובעין דומעת, מקורם בשכנוע פנימי עמוק. דבריה לפיהם היתה מעדיפה להיות במקומו של הנפגע, אינם אמירה הנאמרת מן השפה ולחוץ לצורך המתקת הדין, אלא המדובר ברגשות אמת ובכאב של ממש.

מצאתי לנכון ליתן תוקף להסדר הטיעון.

- הריני מורה על פסילת רישיון נהיגת הנאשמת לצמיתות.

- הנני גוזרת על הנאשמת עונש של מאסר לתקופה של 7 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא תעבור עבירה של נהיגה בפסילה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ד חשוון תשע"ה, ה' 17/11/2014 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

הוקלדעלידיריות אליהו